

Forvandlingen

Midnattsol

Eg våkne opp
Kan'kje se min egen kropp
Ein aen form eg har fått
Kan'kje hørra min egen røst
Men rundt meg

ingen trøst
ingen hånd
ingen styrkanes bånd
Men nok av hån

Aldri mer fanga
au grusomhetens last
Aldri mer lenka fast
au samvittighetens last

Som rein på norden vidder
Iler med iver men
når aldri fram
til reinens land

Som maus i skogens indre
Streve og bygge oss slott
i maurtueners land

Søker livets verdi
Kjærlighetm lykke, tid
Men ingenting me finne
Bare tap, plikter og krav
Me leiter på feit plass

Eg går i seng
Trøtt og trist
Heilt utslitt
Lenge nok eg har lidd
Ein aen eg har blitt
Frovandla

Full au skyld
Full au savn
Eg vit endelig
kjenna ro
Finna fred
Finna meg

Fyll meg me frihet
Bli ett me meg
Fyll meg me stillhet
Bli ett med meg